

26-02-2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ
† Μνήμαι ποιούμεθα τῆς ἀπό τοῦ
Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας
τῶν Πρωτοπλάστων.

† Μνήμη τοῦ Ἀγίου Πορφυρίου,
Ἐπισκόπου Γάζης.
Ὕχος δ'. Ἐωθινὸν δ'
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ
Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...
Συναπτὴ μεγάλῃ καὶ ἡ Ἐκφώνησις
὾π πρέπει σοι πᾶσα δέξα...
Ὕχος δ'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὄνόματι Κυρίου.

Σπίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὄνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ
Ἀπολυτίκιον. Ὕχος δ!

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως
κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μα-
θοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι,
καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν
ἀπορρίψασαι, τοὶς Ἀποστόλοις
καυχώμεναι ἔλεγον, Ἐσκύλευται ὁ
θάνατος, ἥγερθη Χριστὸς ὁ Θεός,

δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ... τὸ ως ἁνω.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸ ἀπὸ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ
Ἀγγέλοις ἀγνωστὸν μυστήριον,
διάσού Θεοτόκε τοὶς ἐπὶ γῆς πε-
φανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ
ἔνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν
ἔκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμε-
νος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρω-
τόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν.

Ὕχος δ'

Ἄναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν
εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ
Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυ-
ροφόροι σὺν τρόμῳ ἔξισταντο
λέγουσαι, Ἄρα ἐκλάπη, ὁ τῷ Λη-
στὴ ἀνοίξας Παράδεισον, ἄρα
ἥγερθη, ὁ καὶ πρὸ πάθους κηρύξας
τὴν Ἐγερσιν, ἀληθῶς ἀνέστη Χρι-
στὸς ὁ Θεός, τοὶς ἐν ἄδῃ παρέχων
ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Δόξα Πατρὶ...

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκουσία σου βουλή, Σταυρὸν
ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ἐν μνήματι
καινῶ, ἀνθρωποι ἔθεντο θυνητοί, τὸν
διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμε-
νον, ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος,
θάνατος δεινῶς ἐσκυλεύετο, καὶ οἵ
ἐν ἄδῃ ἀπαντες ἐκραύγαζον, τὴ
ζωηφόρω Ἐγέρσει σου, Χριστὸς
ἀνέστη, ὁ ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βᾶτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ὥραβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεύσιν ἐκραύγαζε, Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκου, πάλιν μένει παρθένος.

**Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν, ἔτερα
''Ηχος δ'.**

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ ἀδου Σωτῆρο, συνήγειρας τὸν κόσμον σου, τὴν Ἀναστάσει τὴ σή, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔθραυσας ἐν ἴσχυΐ, τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἔδειξας Ἐλεῆμον, τὴν Ἀνάστασιν πᾶσι, διὸ σὲ καὶ δοξάζομεν, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα Πατρί... Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἐκ τῶν ἄνω κατελθῶν, τῶν ὑψωμάτων Γαβριήλ, καὶ τὴ πέτρα προσελθῶν, ἐνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, λευχεῖμονῶν ἀνεκραύγαζε ταὶς κλαιούσαις, Παύσασθε ὑμεῖς, τῆς θρηνώδους κραυγῆς, ἔχουσαι ἀεί, τὸ εὔσυμπάθητον, ὃν γάρ ζητεῖτε κλαίουσαι, θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγερται, διὸ βοᾶτε, τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

**Καὶ νῦν...
Θεοτοκίου. Ὁμοιον**

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροί, τὸ Μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν, πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνω, ἀγκάλαις ὡς βροτός, ταὶς

σαίς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ Προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν ὁ τρέφων, πνοὴν ἀφάτω χρηστότητι, καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Τὰ Ἀναστάσιμα Εύλογητάρια.

''Ηχος πλ. α'

Σπίχ. **Ε**ύλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρο, τὴν ἴσχυν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἄδαμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Σπίχ. **Ε**ύλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὡς Μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἀγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις, Ἰδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἥσθητε, δὲ Σωτήρο γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Σπίχ. **Ε**ύλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμα σου θρηνολογοῦσαι, ἀλλ’ ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἀγγελος, καὶ εἴπερ θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἴπατε.

Σπίχ. **Ε**ύλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμα σου Σωτερο, ἐνηχοῦντο Ἀγγέλου πρὸς αὐτὰς φθεγγούμενου. Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρί... Τριαδικὸν

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Γίόν τε, καὶ τὸ Ἀγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφείμ, κράζοντες τό, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εῖ, Κύριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἄδαμ ἀμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὕᾳ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ὁρεύσαντα ζωῆς, ἵθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἔκφωνησις

὾τι ηὔλογηταί σου...

Ἡ Ὑπακοή. Ἡχος δ'.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου Ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοὶς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ἀντίφωνον Α'

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ μὲ πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λα-

μπρύνεται, τὴ τριαδικὴ Μονάδι ἰεροκρυφίως

Ἀντίφωνον Β'

Ἐκέκραξά σοὶ Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς μου, καμοὶ γενέσθω, πρὸς ὑπακοὴν τὰ θεία σου ὥτα.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τὶς κεκτημένος, ὑψηλότερος ἐστί, πάντων τῶν λυπούντων.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ὁρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἀπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ἀντίφωνον Γ'

Ἡ καρδία μου πρὸς σὲ Λόγε ὑψωθήτω, καὶ οὐδὲν θέλει με, τῶν τοῦ κόσμου τερπνῶν πρὸς χαμαιζηλίαν.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἔχει τὶς στοργήν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ θερμότερον φίλτρον χρεωστοῦμεν.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, θεογνωσίας πλοῦτος, θεωρίας καὶ σοφίας, πάντα γὰρ ἐν τούτῳ τὰ πατρώα δόγματα, ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον

Ἄναστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἔνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Σπίχ. **Ο** Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἡκούσαμεν.

Ἄναστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἔνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Ἡ Τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου

Ἡχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αίνεσάτω πνοή πᾶσα τὸν Κύριον.

ΕΩΘΙΝΟΝ Δ'

Τῷ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν, ίδού γὰρ ἥλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν δλω τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς εἰς ἕχον β'

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειφον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Сοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἀν δικαιωθῆσ έν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶς στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἔξ αἰμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιούνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

Οτι εἰ ἥθελησας θυσίαν ἔδωκα ἀν δλοκαυτώματα οὐκ εύδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμένον' καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εύδοκίᾳ σου τὴν Σιῶν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ίδιόμελον. Ἡχος πλ. δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενὶ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι πύλας, ζωοδότα· ὄρθριζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου πρὸς ναὸν τὸν ὄγιόν σου, ναὸν φέρον τοῦ σώματος ὅλον ἐσπιλωμένον· ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων κάθαρον εὔσπλαγχνῷ σου ἐλέει.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Τῆς σωτηρίας εὕθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε· αἰσχραῖς γὰρ κατερρύπωσα τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις, ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου ὅλον ἐκδαπανήσας· ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαί με πάσης ἀκαθαρσίας.

Σπίχ. **Ἐ**λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ίδιόμελον. Ἡχος πλ. β'

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐννοῶν ὁ τάλας, τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως· ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὔσπλαγχνίας σου, ὡς ὁ Δαυΐδ βοῶ σοι· Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκπρωτῖς...

KANONEΣ

ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'

Ωδὴ α'.

Ἡχος δ'. Ο Εἱρμός.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερού, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Στίχ. **Δ**όξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Υψώθης, τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ιώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. **Δ**όξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Εν τάφῳ, σωματικῶς, ἐν ἀδῃ δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Στίχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκίου**

Ἀσπόρως, τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Γενίον, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Κανὼν α', Ωδὴ α'

Τριῳδίου. Ἡχος πλ. β'

Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας

Σπίχ. **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦρο ψυχή μου ἀθλία,
κλαῦσον τὰ σοί, πεπραγμένα
σήμερον, μνημονεύουσα τῆς πρίν,
ἐν Ἐδὲμ γυμνώσεως, δι’ ᾧς, ἐξε-
βλήθης τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς
ἀλήκτου χαρᾶς.

Σπίχ. **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Υπὸ πολλῆς εὐσπλαγχνίας, καὶ
οἰκτιρμῶν, Πλαστουργὴ τῆς
κτίσεως, καὶ τῶν ὅλων Ποιητά, ἐκ
χοὸς ζωώσας με τὸ πρίν, ἐνετείλω
σε ὑμνεῖν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις σου.

Σπίχ. **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Διὰ χρηστότητος πλοῦτον, σὺ
φυτουργεῖς, Πλαστουργὴ καὶ
Κύριε, Παραδείσου τὴν τρυφήν, ἐν
Ἐδὲμ κελεύων με τρυφᾶν, τῶν
ώραίων καὶ τερπνῶν, καὶ μὴ
ὅρεόντων καρπῶν.

Δόξα...

Οἶμοι ψυχή μου ἀθλία! τῶν ἐν
Ἐδέμ, ἀπολαύειν εἴληφας,
ἐξουσίαν ἐκ Θεοῦ, μὴ φαγεῖν δὲ
γνώσεως καρπόν, προσετάγης, ἵνα
τί, παρέβης νόμον Θεοῦ;

Καὶ νῦν... **Θεοποίου**

Θεοκυῆτορ Παρθένε, ὡς τοῦ
Ἀδάμ, κατὰ γένος θύγατερ, κατὰ
χάριν δὲ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ γεν-
νήτρια ἐμέ, τὸν ἐξόριστον Ἐδέμ,
νῦν ἀνακάλεσαι.

Ωδὴ γ'. Ἡχος δ'.

Ο Ειρμός.

Εὔφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλη-
σία σου Χριστὲ κράζουσα. Σύ μου
ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ
στερέωμα.

Σπίχ. **Δ**όξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει

σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡνοητὴ
καὶ ἀληθὴς ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ
κρέμαται, πάσιν ἀμβροσίαν
πηγάζουσα.

Σπίχ. **Δ**όξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Ως μέγας, ὡς φοβερός, ὡς τὸ
τοῦ ἄδου καθελῶν φρύαγμα, καὶ
ὡς Θεὸς ἄφθαρτος, νῦν σωματικῶς
ἐξεγήγερται.

Σπίχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς. **Θεοποίου**

Κὺ μόνη τοὶς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ
φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ
Θεοῦ γέγονας, ὅθεν σοὶ τὸ Χαῖρε,
προσάγομεν.

Κανὼν α', Ωδὴ γ', Τριῳδίου
Ἡχος πλ. β'

Οὐκ ἔσπιν ἄγιος ὡς σὺ

Σπίχ. **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οφις δόλιος ποτέ, τὴν τιμήν
μου φθονήσας, ἐψιθύρισε δόλον,
τῆς Εὔας ἐν τοῖς ὡσίν, ἐξ ᾧς ἐγώ,
πλανηθεὶς ἐξωρίσθην, οἵμοι! τοῦ
χοροῦ τῆς ζωῆς.

Σπίχ. **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν χεῖρα τείνας προπετῶς,
ἐγευσάμην τοῦ ξύλου, τοῦ τῆς
γνώσεως, οὕπερ, προσέταξέ μοι
Θεός, μηδόλως μεταλαβεῖν, καὶ τῆς
θείας, δόξης ἀπερρίφθην πικρῶς.

Δόξα...

Οἶμοι ἀθλία μου ψυχή! πῶς οὐκ
ἐγνως τὸν δόλον; πῶς οὐκ ἥσθου
τῆς πλάνης, καὶ τοῦ φθόνου τοῦ
ἐχθροῦ; ἀλλ' ἐσκοτίσθης, τὸν νοῦν,

καὶ παρέβης, ἐντολὴν τοῦ Κτίστου σου;

Καὶ νῦν... Θεοποίου

Ἐλπὶς καὶ σκέπη μου σεμνή, ἡ τὴν γύμνωσιν πάλαι, περιστείλασα μόνη, τὴν τοῦ πεσόντος Ἀδάμ, τῷ τοκετῷ σου Ἀγνή, ἀφθαρσίαν αὗθίς με ἀμφίασον.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἔκφώνησις

὾πις εἰς ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

**Ὕχος δ'.
Ἐπεφάνης σήμερον**

Ο Σωτὴρ καὶ ὁύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ως Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, καὶ ως Δεσπότης ἀνέστη τριήμερος.

Ὥ Οἶκος

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου, καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τὴν δυνάμει τὴν αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὕα ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βιῶντες αἴνον ἐκτενῶς, Αὔτὸς γάρ ως μόνος κραταιὸς Θεός, καὶ Δεσπότης ἐνέστη τριήμερος.

Κάθισμα

Ὕχος δ'. Καπεπλάγη Ἰωσῆφ

Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδάμ, τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, διὰ βρώσεως πικρᾶς, ἐν ἀκρασίᾳ ἐντολὴν, μὴ φυλάξας τὴν τοῦ Δεσπότου, καὶ κατεκρίθη, ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, ἐξ ἦς ἐλήφθη αὐτός, ἰδρῶτι δὲ πολλῷ,

ἐσθίειν ἄρτον αὐτοῦ. Διὸ ἡμεῖς ποθήσωμεν ἐγκράτειαν, ἵνα μὴ ἔξω θρηνήσωμεν, τοῦ Παραδείσου, ὥσπερ ἐκεῖνος, ἀλλ’ εἰς αὐτὸν ἐλευσώμεθα.

Ἐπερον Ὅχος δ'

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Δόξα...

Nῦν δὲ καιρὸς τῶν ἀρετῶν ἐπεφάνη, καὶ ἐπὶ θύραις ὁ Κριτής, μὴ στυγνάσωμεν, ἀλλὰ δεῦτε νηστεύοντες προσάξωμεν, δάκρυα κατάνυξιν καὶ ἐλεημοσύνην, κράζοντες· Ἡμάρτομεν, ὑπὲρ ϕάμμον θαλάσσης. Ἄλλ’ ἂνες πᾶσι πάντων Λυτρωτά, ἵνα καὶ σχῶμεν τὸν ἀφθαρτὸν στέφανον.

Καὶ νῦν... Θεοποίου, Ὁμοιον

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἵ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν, ἔως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Κοντάκιον

Ὕχος πλ. β'. Αὐτόμελον

Tῆς σοφίας ὁδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν ἀφρόνων παιδευτά, καὶ πτωχῶν ὑπερασπιστά, στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου Δέσποτα. Σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ Πατρός Λόγος· ίδοὺ γὰρ τὰ χείλη μου, οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ὥ Οἶκος

Ἐκάθισεν Ἄδαμ τότε, καὶ ἔκλαυσεν ἀπέναντι τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου, χερσὶ τύπτων τὰς ὅψεις, καὶ ἔλεγεν· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ίδὼν Ἄδαμ τὸν Ἀγγελον, ὡθήσαντα, καὶ κλείσαντα τὴν τοῦ θείου κήπου θύραν, ἀνεστέναξε μέγα, καὶ ἔλεγεν· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Сυνάλγησον Παράδεισε, τῷ κτήτορι πτωχεύσαντι, καὶ τῷ ἥχῳ σου τῶν φύλλων, ἵκέτευσον τὸν Πλάστην, μὴ κλείσῃ σε. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Παράδεισε πανάρετε, πανάγιε, πανόλβιε, δι' δι' Ἄδαμ πεφυτευμένος, καὶ διὰ τὴν Εὔαν κεκλεισμένος, ἵκέτευσον Θεὸν διὰ τὸν παραπεσόντα. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Συναξάριον

Τῇ ΚΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.

Σπίχοι

”Ω τὶς παρέλθη, τὶς δὲ καὶ παραδράμη

Τὸν Πορφύριον, κὰν παρῆλθεν ἐκ βίου;

Πορφυρίοιο νέκυν αρύψε χθὼν εἰκάδι εκτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἥ ὡμίλησεν ὁ Χριστὸς ἐν τῷ φρέατι, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Σπίχοι

”Ρίπτουσι τὴν σὴν Σαμαρεῖτιν εἰς φρέαρ,

Τὴν εἰς φρέαρ σοι συλλαλήσασαν Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἅγια Φωτώ, ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Σπίχοι

Φερνὴν ταλάντων μυρίων ἀνταξίαν,

Φωτὼ φέρει σοι τὴν κάραν φώτων Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἅγια Φωτίς, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, εἰς δύο προσδεθεῖσα δένδρα, καὶ διαμερισθεῖσα, τελειοῦται.

Σπίχοι

Δώσεις ἔπαθλον δενδροάθλῳ Φωτίδι,

Δενδρῶνα τερπνὸν τῆς Ἐδὲμ Θεοῦ Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἄγια Παρασκευή, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Σπίχοι

”Η Παρασκευὴ πρὸς ξίφος τὸν αὐχένα,

”Ετοιμον εἶχε καὶ παρεσκευασμένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἅγια Κυριακή, ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Σπίχοι

”Ἐκ Κυριακῆς οὐδὲ τοῦ ξίφους φόβος,

Τοῦ Κυρίου τὸν θεῖον ἐκβάλλει φόβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἄγιος Μάρτυς Ἰωσῆς, ὁ υἱὸς τῆς Ἅγιας Φωτεινῆς, ξίφει τελειοῦται.

Σπίχοι

Τομεὺς τραχήλων ἔξεγύμνου τὸ ξίφος,

Ίωση δὲ τράχηλος οὐ φρίττει
ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἄγιος Φωτεινός, ὁ ἔτερος υἱὸς αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται..

Σπίχαι

Τὶς οὗτος ἀτμὸς ἐκ ζεόντων αἵμάτων;

Φωτεινὸς ἄρτι Μάρτυς ἐτμήθη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἄγιος Σεβαστιανὸς ὁ Δοὺξ ξίφει τελειοῦται.

Σπίχαι

Σεβαστιανῷ τοῦτον εἴπω τὸν λόγον.

Σεβάζομαί σε, τὴν κάραν τετμημένον.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδάμ.

Σπίχαι

Κόσμος γενάρχαις πικρὰ συνθρηνησάτω.

Βρώσει γλυκείᾳ, συμπεσῶν πεπτωκόσι.

Τῇ ἀφάτῳ σου εὔσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου ἡμᾶς καταξίωσον, καὶ ἐλέησον, ὡς μόνος φιλάνθρωπος. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΕΣ

ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

'Ωδὴ α' Ἡχος πλ. β'

Ώς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, καθιοῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ὡδήν, ἐβόα, ἄσωμεν.

·Ωδὴ γ'

Ούκ ἔστιν ἄγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

·Ωδὴ δ'

Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαράς, ἐν Κυρίῳ ἐορτάζουσα.

·Ωδὴ ε'

Τῶ θείω φέγγει σου Ἀγαθέ, τὰς τῶν ὄρθριζόντων σοὶ ψυχάς, πόθῳ καταύγαυσον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

·Ωδὴ ζ'

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθιοῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, ἐν εὐδίᾳ λιμένι σου προσδραμῶν, βιῶ σοί, Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

·Ωδὴ ζ'

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, Ἀγγελος τοὶς Όσίοις Παισί, τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν Τύρωννον ἔπεισε βοῶν. Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

·Ωδὴ η'

Σπίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἐκ φλογὸς τοὶς Όσίοις, δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας, ἅπαντα γὰρ δρὰς Χριστέ, μόνω τῷ βούλεσθαι. Σὲ

ύπερυψούμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ Ἡχος πλ. β'

Σπίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπίχ. Ὁτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδού γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ὁτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φιβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἥμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

**Καταβασία
Ωδὴ θ'. Ἡχος πλ. β'**

Θεὸν ἀνθρώποις ἴδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾶ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοίς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαις, σὲ μακαρίζομεν.

**Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις
‘Οπ σὲ αἴνοῦσι πᾶσαι αἱ μνάμεις...**

**ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ
Ἡχος β'.**

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἥμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἥμῶν.

Ὕψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἥμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

὾τι ἅγιος ἐστι.

**ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Δ',
Ἡχος β',
Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.**

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράφαντες, ἵδωμεν ἐπιστάντες, ἐν ζωηφόρῳ μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπτούσαις, ἐσθήσεσι Μυροφόροις, κλινούσαις εἰς γῆν ὄψιν, τοῦ οὐρανοῦ δεσπόζοντος, ἔγερσιν διδαχθῶμεν, καὶ πρὸς ζωήν, ἐν μνημείῳ δράμωμεν σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ πραχθὲν θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι.

**Ἡχος β'. Τριῳδίου
Γυναικες ἀκουστίσθητε**

Τῆς ἐντολῆς σου Κύριε, παρήκουσα ὁ ἄθλιος, καὶ γυμνωθεὶς τῆς σῆς δόξης, αἰσχύνης πέπλησμαι, οἴμοι! καὶ τῆς τρυφῆς ἐκβέβλημαι, τοῦ Παραδείσου

εύσπλαγχνε. Ἐλεῆμον ἐλέησον, τὸν στερηθέντα δικαίως, τῆς ἀγαθότητος τῆς σῆς.

Ἐπερον Ἐξαποστειλάριον, Τριψάλιου
Ἡχος β'

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ἀποικισθέντες Κύριε, Παραδείσου τὸ πρῶτον, διὰ τῆς ξύλου βρώσεως, ἀντεισήγαγες πάλιν, διὰ Σταυροῦ καὶ τοῦ Πάθους, σοῦ Σωτὴρ καὶ Θεέ μου, δι' οὗ ἡμᾶς ὁ χύρωσον, τὴν Νηστείαν πληρῶσαι, ἀγνοπρε-πῶς, καὶ τὴν θείαν Ἐγερσιν προσκυνῆσαι, τὸ Πάσχα τὸ σωτήριον, σὲ Τεκούσης πρεσβείαις.

ΑΙΝΟΙ. Ἡχος δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Ἀἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Σπιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Σπίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ο σταυρὸν ὑπομεῖνας καὶ θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Σπίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἐν τῷ σταυρῷ σου Χριστέ, τῆς ἀρχαίας κατάρας ἡλευθέρωσας ἡμᾶς, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου, τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα,

διάβολον κατήργησας, ἐν δὲ τῇ Ἐγέρσει σου, χαρὰς τὰ πάντα ἐπλήρωσας, διὸ βοώμεν σοί, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοί.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῶ σῶ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτήρ, Όδηγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δύσαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἔχθροῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τὴν ἀμαρτία, ἐκτεῖνας τὴν χείρα σου, φιλάνθρωπε Κύριε, τὴν πρεσβεία τῶν Ἅγιων σου.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ϕαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τῶν Πατρικῶν σου κόλπων, μὴ χωρισθεὶς μονογενὲς Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἥλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλανθρωπίαν, ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπέμεινας σαρκί, ὁ ἀπαθὴς τὴν θεότητι, ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν ἀθανασίαν παρέσχες τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς μόνος παντοδύναμος

Ἐπέρο Ἀνατολικό³
Ἡχος δ'

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὁργάνῳ.

Θάνατον κατεδέξω σαρκί, ἡμῖν ἀθανασίαν πραγματευσόμενος Σωτήρ, καὶ ἐν τάφῳ ὡκησας, ἵνα ἡμᾶς τοῦ ἄδου ἐλευθερώσῃς, συναναστήσας ἐαυτῷ, παθῶν, μὲν ὡς

άνθρωπος, ἀλλ' ἀναστὰς ὡς Θεός.
Διὰ τοῦτο βοῶμεν. Δόξα σοὶ ζω-
οδότα Κύριε, μόνε Φιλάνθρωπε.

Σπήηρά Ἰδίόμελα τοῦ Τριῳδίου
Ἔχος πλ. α'

Ἄινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβά-
λοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνε-
σάτω τὸν Κύριον.

Οἴμοι! ὁ Ἄδάμ, ἐν θρήνῳ κέκρα-
γεν, ὅτι ὄφις καὶ γυνή, θεϊκῆς παρ-
οησίας με ἔξωσαν, καὶ Παραδείσου
τῆς τρυφῆς ξύλου βρῶσις ἡλλο-
τρίωσεν. **Οἴμοι!** οὐ φέρω λοιπόν τὸ
ὄνειδος, ὁ ποτὲ βασιλεὺς τῶν ἐπι-
γείων πάντων κτισμάτων Θεοῦ, νῦν
αἰχμάλωτος ὥφθην, ὑπὸ μιᾶς
ἀθέσμου συμβουλῆς, καὶ ὁ ποτὲ
δόξαν ἀθανασίας ἡμφιεσμένος, τῆς
νεκρώσεως τὴν δοράν, ὡς θνητὸς
ἐλεεινῶς περιφέρω. **Οἴμοι!** τίνα
τῶν θρήνων συνεργάτην ποιήσο-
μαι; Ἀλλὰ σὺ Φιλάνθρωπε, ὁ ἐκ γῆς
δημιουργήσας με, εὔσπλαγχνίαν
φορέσας, τῆς δουλείας τοῦ ἔχθροῦ,
ἀνακάλεσαι καὶ σῶσόν με.

Ἔχος πλ. α'

Σπήχ. **Ἄ**ναστηθι, Κύριε, ὁ Θεός
μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπι-
λάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Τὸ στάδιον τῶν ἀρετῶν
ἡνέωκται, οἱ βουλόμενοι ἀθλῆσαι
εἰσέλθετε, ἀναζωσάμενοι τὸν
καλὸν τῆς Νηστείας ἀγῶνα· οἱ γὰρ
νομίμως ἀθλοῦντες, δικαίως στε-
φανοῦνται, καὶ ἀναλαβόντες τὴν
πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ, τῷ ἔχθρῷ
ἀντιμαχησώμεθα, ὡς τεῖχος ἄρρη-
κτον κατέχοντες τὴν Πίστιν, καὶ ὡς

θώρακα τὴν προσευχήν, καὶ περι-
κεφαλαίαν τὴν ἐλεημοσύνην, ἀντὶ
μαχαίρας τὴν νηστείαν, ἥτις
ἐκτέμνει ἀπὸ καρδίας πᾶσαν
κακίαν. Οἱ ποιῶν ταῦτα, τὸν ἀλη-
θινὸν κομίζεται στέφανον, παρὰ
τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ, ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Ἔχος πλ. β'

Σπήχ. **Ἐ**ξομολογήσομαι σοι, Κύ-
ριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι
πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἄδαμ τοῦ Παραδείσου διώκε-
ται, τροφῆς μεταλαβὼν ὡς
παρήκοος, Μωσῆς θεόπτης ἐχρη-
μάτισε, νηστείᾳ τὰ ὅμματα, τῆς
ψυχῆς καθηράμενος. Διὸ τοῦ Πα-
ραδείσου οἰκήτορες γενέσθαι ἐπι-
ποθιοῦντες, ἀπαλλαγῶμεν τῆς ἀλυ-
σιτελοῦς τροφῆς, καὶ Θεὸν κα-
θορᾶν ἐφιέμενοι, Μωσαϊκῶς τὴν
τετράδα, τῆς δεκάδος νηστεύσω-
μεν, προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, εἰλι-
κρινῶς προσκαρτεροῦντες, κα-
τευνάσωμεν τῆς ψυχῆς τὰ πα-
θήματα, ἀποσοβήσωμεν τῆς σαρ-
κὸς τὰ οἰδήματα, κοῦφοι πρὸς τὴν
ἄνω πορείαν μετίωμεν, ὅπου αἱ
τῶν Ἀγγέλων χορεῖαι, ἀσιγήτοις
φωναῖς, τὴν ἀδιαίρετον ἀνυμνοῦσι
Τριάδα, καθορᾶν τὸ ἀμήχανον
κάλλος, καὶ δεσποτικόν. Ἐκεῖ
ἀξίωσον ἡμᾶς, Γίε Θεοῦ ζωοδότα,
τούς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, συγχο-
ρεῦσαι ταῖς τῶν Ἀγγέλων στρα-
τιαις, ταῖς τῆς τεκούσης σε Μητρὸς
Χριστὲ πρεσβείαις, καὶ Ἀπο-
στόλων, καὶ τῶν Μαρτύρων, καὶ
πάντων τῶν Ἅγίων.

Δόξα... Ἔχος πλ. β'

Ἐφθασε καιρός, ἡ τῶν πνευματικῶν ἀγώνων ἀρχή, ἡ κατὰ τῶν δαιμόνων νίκη, ἡ πάνοπλος ἐγκράτεια, ἡ τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπεια, ἡ πρὸς Θεὸν παρρησία· δι' αὐτῆς γὰρ Μωϋσῆς, γέγονε τῷ Κτίστῃ συνόμιλος, καὶ φωνὴν ἀοράτως, ἐν ταῖς ἀκοαῖς ὑπεδέξατο· Κύριε, δι' αὐτῆς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς, προσκυνῆσαι σου τὰ Πάθη καὶ τὴν ἀγίαν Ἀνάστασιν, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν... *ἥχος β'*

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἡχμαλώτισται, ὁ Ἄδαμ ἀνακένληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἡλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἔζωοποιηθημεν, διὸ ἀνυμοῦντες βιῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὗτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη
εἰς ἥχον δ'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Ὑμοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γεί μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γίδες τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον

ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἴπα^τ Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ
Πνεύματι.

Kαὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αιῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς τὸ παρόν

Ἀναστάσιμον Τροπάριον

Ἔχος β'

Cήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ
γέγονεν, ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ
τάφου καὶ ὀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν·
καθελῶν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνα-
τον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Κυριακῶν)

Ἄνπιφωνον Α'

Ἔχος β.'

Στίχ. Εύλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν
Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ
ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Tαῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εύλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν
Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας
τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Tαῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ
ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ
βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Tαῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Στίχ. Εύλογεῖτε τὸν Κύριον,
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ^{τόπῳ} τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Tαῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.

Tαῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Ἄνπιφωνον Β'. Ἔχος β!

Στίχ. Λίνει, ἡ ψυχή μου τὸν
Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ
μου φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως
ὑπάρχω.

Cῶσον ἡμᾶς, Γίὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς σοι
Ἄλληλούτα.

Στίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς
Ιακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς
αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Cῶσον ἡμᾶς, Γίὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς...

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Cῶσον ἡμᾶς, Γίὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς..

Στίχ.. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν
αιῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γε-
νεὰν καὶ γενεάν.

Cῶσον, ἡμᾶς, Γίὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Γίὸς καὶ Λόγος τοῦ
Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ κα-
ταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,

θανάτω θάνατον πατήσας, Εῖς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

**Ἄντιφωνον Γ'
Ὕχος δ!**

Σπίχ. α! Δυτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἀπολυτίκιον. Ὕχος δ!

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοὶς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον, Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἥγερθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Μικρὰ Εἰσοδος.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον. Ὕχος δ!

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοὶς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον, Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἥγερθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Ὕχος πλ. β'. Αὐτόμελον

Τῆς σοφίας ὁδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν ἀφρόνων παιδευτά,

καὶ πτωχῶν ὑπερασπιστά, στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου Δέσποτα. Σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ Πατρός Λόγος· ἴδοὺ γὰρ τὰ χεῖλη μου, οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἵσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμὴν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἵσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ὕχος πλ. δ'

Εὔξασθε, καὶ ἀπόδοτε, Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Σπίχος. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

13:11-14, 14:1-4

Ἄδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἦ δτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός. Ως ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ, ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ

ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. “Ος μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἔσθιει. Ὁ ἔσθιων τὸν μὴ ἔσθιοντα μὴ ἔξουθενείτω, καὶ ὁ μὴ ἔσθιων τὸν ἔσθιοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἴδης κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ιδίῳ Κυρίῳ στήκει ἡ πίπτει, σταθῆσεται δέ· δυνατὸς γάρ ἔστιν οὐ Θεὸς στῆσαι αὐτόν.

Ἄλληλουϊα. (γ) Ἡχος δ'.

Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὄνόματι σου, Ὅψιστε.

Σπίχος. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωί τὸ ἔλεος σου καὶ τὴν ἀλήθειαν σου κατά νύκτα.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου
Εἰς τὸ Εξαρέπτως**

“Ἄξιόν ἔστιν ώς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

**Κοινωνικόν
ἥχος δ'**

Ἄινεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἄλληλουϊα.

ἥχος β'

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,

ἔλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εῦρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἄμήν ἀμήν ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν ταὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεως σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τήν δόξαν Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν, τῶν ἀγίων Σου μυστηρίων. Τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν μελετᾶν τήν δικαιοσύνην Σου. Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρίς).

Ἀπόλυσις

«Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

**‘Η Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ιεροψάλτη
στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.**